

Temps Ordinari - Trenta-quatrè diumenge (Jesucrist Rei)

[2 Sa 5,1-3](#)
[Col 1,12-20](#)
[Lc 23,35-43](#)

FESTIVITAT DE CRIST, SENYOR DE LA NOSTRA VIDA

Avui acabem l'any litúrgic. Sí, i l'acabem després d'haver seguit fil per randa la vida de Jesús amb Lluc. I ho fem en un lloc no massa adient. Dalt del Calvari, un espai maleït, on hi estan passant coses estranyes, on el ritual de la mort que s'acosta es barreja amb altres experiències. La Tradició més popular "ha batejat" un dels condemnats, també crucificats al costat de Jesús, amb el benèvol títol de "el bon lladre". Com deia aquell, "**va ser lladre fins al final**", perquè li robà a Jesús les claus per entrar a última hora al Regne. De fet, tot això succeeix perquè la misericòrdia de Jesús no s'exhaureix mai. Sant Agustí deia: "**Per la creació som de Déu; per la misericòrdia som sempre de Déu**", fins al darrer instant, sempre hi ha una última oportunitat. Coses del tarannà de Jesús..

1. No ens agrada el títol de Crist Rei

Perquè té unes connotacions humanes, no sempre favorables a la nostra sensibilitat religiosa. Però sí ens agrada saber que Jesús **ens ha captivat** la ment i el cor per la seva manera de ser, d'actuar, de motivar la nostra llibertat i seguir-lo fidelment. Tot i que nosaltres som els qui construïm la nostra pròpia història, en realitat ell, **com camí, veritat i vida**, ens ofereix el mapa del nostre projecte, com aquells mapes de l'Alpina, que ens descriuen fil per randa els detalls de l'excursió. **La fe** ens il·lumina el camí, **l'esperança** ens dona la força per caminar, i **l'amor** ens diu com hem de caminar, amb companyia dels germans i germanes. I ell, el Senyor, ens va al davant. És el nostre referent, la nostra fita, ho són les seves paraules, el seu missatge i sobretot el seu tarannà.

2. Sí ens agrada el seu projecte

En realitat és construir el seu Regne, el projecte de vida que va confiar als seus deixebles. Allò que en l'escena que hem llegit de sant Lluc era la culminació, aquella meravellosa promesa de "**avui seràs amb mi al paradís**", Jesús ens la va desgranar dia a dia, paràbola a paràbola, signe a signe, sinagoga a sinagoga, guarició a guarició, **al llarg d'una vida plena de Déu i d'Humanitat**.

Ben aviat, en **el Prefaci de la missa**, proclamarem una descripció de com és el seu Regnat, i ho farem amb paraules molt solemnes, per ser cantades amb música de fons de Händel, de melodia brillant i harmònica. Direm: **Regne de veritat i de vida, de santedat i de gràcia, Regne de justícia, d'amor i de pau**. Tot és tan important que "no saps per on començar", tot és tan veritat que ens aclapara quan veiem la nostra mediocritat. Per això, sense ànim de corregir, m'agrada dir que el projecte de Jesús és **d'humanitzar el nostre món**, de tornar-li la seva dignitat i el dret a ser feliç en aquesta terra, "**la casa de tothom**", com diu el bisbe de Roma. Un món en què els nens i nenes sàpiguen què vol dir jugar, sense ser bombardejats; els joves puguin seguir els impulsos de construir un món millor; i tots ens afanyem per tornar a creure en nosaltres mateixos i en Ell, el Senyor de les nostres vides i de la nostra història.

3. Carregar-nos de raons per viure

Deia algú, amb un deix d'amargura, que "**el món se'ns està morint per manca de raons per viure**." Segons quin telediari veus, o quin diari llegeixis, potser sí que té una bona part de raó. I la simpàtica i petita filòsofa **Mafalda** té una de les seves tires sense paraules, però amb un dibuix de la bola del món ple d'esparadraps i benes. Potser sí. Però Ell, el Senyor, coneix un altre món, amagat en el cor de moltes persones, que bull de raons per viure, per creure i per estimar. **L'Esperit de Jesús arriba allà on no arriben les càmeres. Deixem-nos seduir per aquest Esperit de Jesús, que per això és "El Senyor"**.

ETIQUETES
HUMANITAT REIALESSA